

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„W gruncie rzeczy mówiąc o prawach dziecka mówimy o obowiązkach rodziców i wychowawców pozostających na służbie dziecka i jego naczelnego interesu; dorastając jednak dziecko musi uczestniczyć w swym własnym rozwoju, podejmując odpowiedzialność zgodną ze swymi możliwościami. Nie można również zaniechać mówienia mu o spoczywających na nim obowiązkach wobec innych i społeczeństwa”.

Jan Paweł II, Przemówienie do dziennikarzy europejskich, 13.01.1979, *Chronić dzieciństwo dla dobra społeczeństwa*, w: Jan Paweł II, *Nauczanie społeczne 1978-1979*, Warszawa 1982, s. 93.

„Co to znaczy: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”? Czyż Pan Jezus nie stawia dziecka za wzór także ludziom dorosłym? Jest coś takiego w dziecku, co winno się odnaleźć we wszystkich ludziach, jeżeli mają wejść do królestwa niebieskiego. Niebo jest dla tych, którzy są tak prości jak dzieci, tak pełni zawierzenia jak one, tak pełni dobroci i czystości. Tylko tacy mogą odnaleźć w Bogu swojego Ojca i stać się za sprawą Jezusa również dziećmi Bożymi”.

Jan Paweł II, List do dzieci w Roku Rodziny, *Tra pochi giorni*, 2, w: Jan Paweł II, *Dzieła zebrane. Listy*, t. 3, Kraków 2007, s. 432.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł: «Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. A kto by jedno takie dziecko przyjął w imię moje, Mnie przyjmuje»” (Mt 18,2-5).

Por. 1 Kor 14,20; 1 P 2,2; por. Łk18,15-17.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2222 „Rodzice powinni uważać swoje dzieci za dzieci Boże i szanować je jako osoby ludzkie. Wychowują oni swoje dzieci do wypełniania prawa Bożego, ukazując samych siebie jako posłusznych woli Ojca niebieskiego”.

Por. KKK 2214; 2223-2226; 2228; 2251.